

Rezümé

Martinez Mária vagyok, harmadéves egyetemi hallgató. Dráma – és színházismeret – tanár, illetve angol nyelv és kultúra tanárnak készülök.

Egy zenész családból származom. Folyamatos kapcsolatban állok a zene számos területével – a komolyzenével is – és nagyon fontosnak tartom a zene szerepét az emberek életében. A zenét egy olyan művészeti ágnak tekintem, ami sokban formálni tudja az embereket, úgy, hogy megismertet velünk egy teljesen új nyelvet, amin kommunikálni tudnak. Sokszor ez a ‘másik nyelv’ könnyebben használható a verbális kommunikációnál.

Az egyetemi tanulmányaim gyakran megkövetelik, hogy óraterveket készítsek különböző tárgyakra, különböző célokkal. Ennek a dolgozatnak az alapkövei is általam kitalált, tudatosan megtervezett és levezetett óratervek. Ezek kifejezetten gimnazisták számára készült órák. Ahogy említettem, az egyik szakom a dráma – és színházismeret, és bár a másik nem az ének-zene én mégis, ennek a két tantárgynak az ötvözését próbáltam alkalmazni az óráim során.

Azt mondanám, hogy ez két drámaóra, ami a komolyzenével foglalkozik. A zene van a középpontjukban, de az összes feladat és módszer, amit alkalmazok, a drámapedagógiához köthető. Számos a drámapedagógiában elterjedt gyakorlattípust, játékot használok az órák során, figyelembe véve az adott komolyzenei mű természetét és azt, hogy melyik játékkal lehet a legjobban megértetni az adott művet.

Folyamatos beszélgetést, kommunikációt tartok fenn az órák folyamán. Mivel a zene szubjektív, nem mindegy, hogyan beszélünk róla. Fontos, hogy diákok képesek legyenek megérteni a zenét és kapcsolódni a hallottakhoz, ehhez pedig egy megfelelő környezetet kell kialakítani. Ez a környezet egy bizalmat és őszinteséget sugárzó, szabad véleményalkotást váró és azt megosztó helyzet. Ennek a kialakításához pedig nyitottságra és kooperatív munkára van szükség a diák és a tanár részéről is egyaránt.

Ezt a dolgozatot azzal a céllal írtam, hogy a ma vitatott és sokak – főként a mai fiatalok/diákok szerint – által rossznak, unalmasnak, érthetetlennek tekintett komolyzene műfaját közelebb vigyem hozzájuk. Szeretném, hogy egy élményszerzés keretén belül rácsodálkozzanak, kíváncsivá váljanak a zene ezen területe felé is és a foglalkozás után pozitív visszajelzést kapjak tőlük. Illetve szerettem volna a résztvevőknek megmutatni azt, hogy könnyebben tudnak komolyzenéről tanulni és komolyzenével foglalkozni a drámaóráik keretein belül.

Bár kezdetben ezek az óratervek egyetemi órákra készültek, de az írásuk, levezetésük és a saját korosztályom visszajelzései alapján úgy éreztem, hogy egy olyan fontos célt tűznek ki, amit érdemes megpróbálni tovább kutatni.

A kutatásom során megtudtam, hogy már számos szakember, pedagógus foglalkozik a zene kreatív, élményt adó tanításával, a zenepedagógia eszközeit használva. Külföldön is kutatják a mai generációk kapcsolatát a komolyzenével. A saját kutatásom során sok hasonlóságot fedeztem fel az előbb említett szakemberek, kutatók álláspontjaival.

Az én kutatásom középpontjában az óraterveim állnak. A két órának a hatásait mértem, vagyis az erősségüket, hogy megmarad-e a résztvevőkben a felhasznált zeneműről bármilyen információ, változott-e a komolyzenéről való véleményük.

Ezért közvetlenül az órák levezetése előtt és után rövid szóasszociációs teszteket végeztem el. Az óratervekhez kapcsolódó kulcsszavak lettek a hívószak, amikre a résztvevőknek asszociálniuk kellett írásban.

Sok szempontból vizsgáltam a kapott asszociációkat. Hiszen nem csak az óra előtt és után kapott szavak hasonlóságait, különbségeit figyeltem, hanem a résztvevők, illetve a két osztály közötti eredmények hasonlóságait és különbségeit is.

Az eredményeim részben az előttem kutatók kutatásait bizonyították – miszerint a mai fiataloknak egy megfelelő helyzetre/környezetre van szüksége ahhoz, hogy megértse és élvezni tudja a komolyzenét – részben pedig megmutatták, hogy egy drámaóra annak ellenére, hogy nem egy hagyományos, frontális tanulási helyzet, mégis maradandó emléket és tudást tud adni a diákoknak.

Összeségében az eredmények pozitívak és biztatóak voltak afelé, hogy a dráma és zene ötvözése egy járható és élvezetes módja a komolyzene oktatásának.